

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/188/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713202104
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6713202104.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporcovi: C. O. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XXX/XX, N., zastúpený opatrovníčkou N. J., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Brezno, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát, ul. J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 1.152,07 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 6C/153/2013-86 zo dňa 11. 11. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Vo zvyšnej časti zostáva uznesenie **n e d o t k n u t é .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd odvolaním napadnutým uznesením zastavil konanie podľa § 96 ods. 1 O. s. p. v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľom v celom rozsahu. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

V zákonom stanovenej lehote proti výroku uznesenia o trovách konania podal odvolanie vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu a navrhol uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania zmeniť tak, že súd uloží navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 131,44 Eur podľa vyčíslenia v písomnom podaní zo dňa 29. 04. 2013, ktorým vedľajší účastník podal odpor proti platobnému rozkazu. Taktiež žiadal priznať trovy odvolacieho konania vo výške 38,52 Eur na účet splnomocneného právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Uviedol, že nebolo preukázané, že by odporca svojim správaním zapríčinil späťvzatie žaloby. Vedľajší účastník do konania vstúpil legitímne v súlade s ustanovením § 93 ods. 2 a 3 O. s. p. z vlastného podnetu a vstup združenia na ochranu práv spotrebiteľa bol opodstatnený. Prvostupňový súd v odôvodnení uznesenia neuvádza žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo možné vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznať. Pri rozhodovaní o trovách konania, ktoré bolo skončené zastavením v dôsledku späťvzatia návrhu, je nevyhnutné posudzovať zásadne len procesné kritériá úspechu či neúspechu účastníkov konania. Zdôraznil, že spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požaduje objektívne, účelné. Vedľajší účastník ďalej uviedol, že v množstve súdnych sporov pôsobil

už jeho vstup do konania pre navrhovateľa odradzujúco, uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatneného nárok, čo malo za následok následné späťvzatie návrhu. Ukazuje sa tak, že už samotný vstup združenia do konania, ako vedľajšieho účastníka na strane spotrebiteľa, je dostatočne účinným prostriedkom ako zabrániť dodávateľom porušovať spotrebiteľské práva. Vedľajší účastník považuje záver o tom, že občianske združenie musí mať zo svojej podstaty odborný aparát na právnu pomoc spotrebiteľovi, za nesprávny, neústavný a neudržateľný. Združenie nemá finančné prostriedky ani personálne obsadenie, teda nemá vlastný „aparát“, preto jedinou možnosťou na efektívne presadzovanie spotrebiteľských práv je realizovanie jeho činnosti prostredníctvom advokátskej kancelárie. Nemožno mať žiadne ilúzie o ušľachtilých pohnútkach navrhovateľa k späťvzatiu žaloby. Navrhovateľ veľmi pragmaticky v snahe nenavýšovať vo svoj neprospech trovy konania a zachrániť podstatnú časť zaplateného súdneho poplatku berie žaloby späť. Súd pri nepriznaní trov podľa názoru vedľajšieho účastníka postupoval v rozpore s legislatívou Európskej únie, pričom vedľajší účastník poukázal aj na novelizované ustanovenie § 137 O. s. p. s účinnosťou od 01. 01. 2012, v zmysle ktorého trovami konania sú (okrem iného) aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Vedľajší účastník v odvolaní na podporu svojho stanoviska poukázal na viaceré súdne rozhodnutia súdov Slovenskej republiky s poukazom aj na judikatúru Súdného dvora EÚ. V závere odvolania potom zhrnul, že vedľajšiemu účastníkovi vznikli trovy konania z titulu právneho zastúpenia a z procesného hľadiska zásadne platí, že zastavenie konania zaviniť navrhovateľ; vedľajší účastník má preto nárok na náhradu trov prvostupňového aj druhostupňového konania.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka zdôraznil, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov, z obsahu ktorých vyplýva záver, že spotrebiteľské združenie musí byť zo svojej podstaty spôsobilé poskytnúť kvalifikovanú pomoc spotrebiteľovi, združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Ak by predsa bolo z nejakého dôvodu nutné, aby bol vedľajší účastník zastúpený advokátom, tak bez práva na náhradu trov konania, inak by nebol dôvod na pripustenie vedľajšieho účastníka, keďže vedľajší účastník - združenie by nevedelo naplniť predmet svojej činnosti. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka považuje za neúčelné a nadbytočné. Navrhovateľ taktiež uviedol, že z vlastných skúseností má vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu a nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše, vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Má za to, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O. s. p. Konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť súd správne prihliadol a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhol odvolaciemu súdu napadnutý výrok o trovách konania v zmysle § 219 O. s. p. potvrdiť, uplatnil trovy konania v odvolacom konaní vo výške 46,49 Eur s DPH pozostávajúce z 1 úkonu právnej služby vo výške 36,85 Eur s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,65 Eur s DPH.

V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. a v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že navrhovateľ návrhom doručeným okresnému súdu dňa 14. 02. 2013 sa domáhal zaplatenia žalovanej istiny 1.152,07 Eur s príslušenstvom a trov konania. Vec bola zapísaná do registra Ro pod sp. zn. 10Ro/25/2013. Dňa 12. 03. 2013 Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, zastúpené právnym zástupcom JUDr. Andrejom Cifrom doručilo súdu oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania na podporu účastníka C. O. G.. Zároveň požiadalo o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami a v prípade, že v predmetnom konaní pred doručením ich podania už vstúpil na podporu označeného účastníka iný vedľajší účastník, zároveň žiadalo o doručenie jeho podania. Súčasne navrhol v súlade s ustanovením § 151 ods. 1 O. s. p. priznať mu náhradu trov konania. Okresný súd dňa 13. 03. 2013 vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 10Ro/25/2013-46, ktorý doručoval účastníkom konania ako aj právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník prevzal platobný rozkaz dňa 29. 04. 2013, voči tomuto platobnému rozkazu podal odpor dňa 29.

04. 2013. V tomto platobnom rozkaze vzniesol námietku premlčania, navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za dva hlavné úkony, a to prevzatie a príprava zastúpenia a podanie odporu, jeden úkon po 61,41 Eur + paušál vo výške 7,81 Eur, spolu odmena advokáta vo výške 138,44 Eur. Okresný súd uznesením č. k. 10Ro/25/2013-59 zo dňa 08. 07. 2013 zrušil platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Zvolen dňa 13. 03. 2013 pod č. k. 10Ro/25/2013-46 v plnom rozsahu z dôvodu nedoručiteľnosti platobného rozkazu odporcovi, platobný rozkaz súd zrušil v súlade s ustanovením § 173 ods. 2 O. s. p. Navrhovateľ procesným podaním zo dňa 06. 11. 2013 vzal návrh voči odporcovi späť v celom rozsahu v súlade s ustanovením § 96 ods. 1 O. s. p., zároveň navrhol, aby súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva s poukazom na ustálenú judikatúru viacerých krajských súdov. Okresný súd uznesením č. k. 6C/153/2013-86 zo dňa 11. 11. 2011 konanie zastavil, o trovách konania rozhodol tak, že nepriznal žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca (§ 146 ods. 2 O. s. p.).

Trovy konania sú okrem iného aj trovy právneho zastúpenia, ak je zástupcom advokát, a náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu (§ 137 O. s. p.).

Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove ohlásilo svoj vstup do konania písomným podaním doručeným súdu dňa 12. 03. 2013 podľa § 93 ods. 2 O. s. p. Súd má z vlastnej rozhodovacej činnosti (§ 121 O. s. p.) vedomosť, že ide o právnickú osobu založenú za účelom ochrany spotrebiteľov podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pričom jej vstup do konania umožňuje ustanovenie § 93 ods. 2 O. s. p. Vstup týchto subjektov do konania má za cieľ zabezpečiť širšiu ochranu osobám, ktorú sú alebo môžu byť v znevýhodnenom postavení (napr. spotrebiteľa, osoby diskriminované z rôznych dôvodov).

Účelnosť pôsobenia vedľajšieho účastníka v konaní a efektívnosť jeho procesných úkonov však nie je možné hodnotiť paušálne, ale je nutné posudzovať ich vždy v každej veci individuálne, zohľadniac jednak účelnosť konkrétnych procesných úkonov tohto účastníka konania a tiež v neposlednom rade je nutné prihliadať na procesnú situáciu a štádium konania, v ktorom vedľajší účastník svoje procesné úkony realizoval. Nikdy nemožno z týchto dôvodov konštatovať a paušalizovať, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorým je záujmové združenie založené za účelom ochrany práv spotrebiteľa, by za každých okolností, v prípade zastavenia konania v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľom, vznikol nárok na náhradu trov zastaveného konania.

Vzhľadom na charakter súdneho konania je nutné rozlišovať sporové a nespоровé konania, ako aj jednotlivé fázy sporového konania, a to z hľadiska právnej úpravy a špecifik týchto fáz sporového konania (predovšetkým rozkazného konania a samotného sporového konania prejednávaneho vecne súdom). Otázkou prípustnosti účasti vedľajšieho účastníka v štádiu rozkazného konania sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky vo viacerých svojich rozhodnutiach (napr. 6Cdo/207/2011, 6Cdo/211/2011), pričom aj jeho aktuálna judikatúra zotrváva jednoznačne na právnom stanovisku neprípustnosti účasti vedľajšieho účastníka v rozkaznom konaní. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení sp. zn. 6Cdo/420/2012 zo dňa 22. 01. 2014 vyslovil, že z ustanovenia § 93 ods. 3 O. s. p. (znenie platné a účinné do 31. 12. 2014) možno vyvodit', že tretia osoba sa stáva vedľajším účastníkom v okamihu, keď dôjde súdu jej oznámenie o vstupe do konania na strane niektorého z účastníkov. To však neznamená, že tieto účinky nastávajú vždy v každom štádiu konania. Vzhľadom na zmysel vedľajšieho účastníctva (pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov) treba ustanovenie § 93 ods. 3 O. s. p. vykladať tak, že účinky vzniku vedľajšieho účastníctva sa môžu procesne plne realizovať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho obsah a účel. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie. To však neplatí pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje v tzv.

skrátenom (rozkaznom) konaní, ktorého výsledkom (forma rozhodnutia) je platobný rozkaz. Skrátené konanie v porovnaní s obvyklým priebehom sporového konania vykazuje výrazné odlišnosti, keďže sa realizuje bez nariadenia pojednávania a bez vykonaného dokazovania. Akceptovaná je tu rýchlosť a hospodárnosť konania a vo vzťahu k odporcovi zásada „bdelým patrí právo“. Pokiaľ odporca v tomto štádiu konania nevyvíja žiadnu procesnú aktivitu, a teda v tomto štádiu konania neuplatňuje svoje procesné práva, nemôže tak procesne účinne urobiť ani subjekt, ktorý oznámi súdu, že vstupuje do konania na jeho strane ako vedľajší účastník. Nemôže sa teda naplniť zmysel vedľajšieho účastníka, ktorým je „pomoc v spore“. Táto pomoc sa môže najskôr prejavíť až, keď bude proti platobnému rozkazu podaný odporcom odpor. Konanie nadobudne povahu sporového konania vo vlastnom zmysle slova až včasným podaním odôvodneného odporu odporcom, v dôsledku čoho sa platobný rozkaz zrušuje a súd nariadi pojednávanie. V zmysle záverov vyslovených Najvyšším súdom Slovenskej republiky v predmetnom rozhodnutí uvedené potom znamená, že oznámením tretieho subjektu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu v štádiu skráteneho (rozkazného) konania, nenastávajú účinky vzniku vedľajšieho účastníctva tohto subjektu. Vylučuje to zmysel a účel inštitútu vedľajšieho účastníctva v kontexte so zmyslom a účelom inštitútu skráteneho konania. Neprichádza preto do úvahy ani podanie odporu proti platobnému rozkazu takýmto subjektom. Možno sa skôr prikloniť k záveru, že ohlásením vstupu subjektu do konania podľa ustanovenia § 93 ods. 3 O. s. p. ako vedľajšieho účastníka v štádiu rozkazného konania, jeho procesné postavenie vedľajšieho účastníka z hľadiska prípustnosti realizácie procesných úkonov procesne „spočíva“ a účinky vstupu sa môžu naplno uplatniť a realizovať až momentom, keď odporca podá účinne odpor, prípadne dôjde k zrušeniu platobného rozkazu v súlade s ustanovením § 174 ods. 2 O. s. p. a rozkazné konanie sa v dôsledku tohto premietne do štandardného sporového konania.

Odvolací súd s poukazom na citované právne názory vyslovené Najvyšším súdom Slovenskej republiky konštatuje, že v danom konaní vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu zahlásil svoj vstup do konania v štádiu rozkazného konania pred vydaním platobného rozkazu, pričom po doručení platobnému rozkazu voči tomuto platobnému rozkazu podal odpor vedľajší účastník, ktorý však v súlade s ustanovením § 174 ods. 2 O. s. p. nie je osobou oprávnenou na podanie odporu proti platobnému rozkazu, takouto oprávnenou osobou je len odporca. Je nepochybné nielen z označenia, ale aj z obsahu podania vedľajšieho účastníka zo dňa 29. 04. 2013, že týmto podaním vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu podal odpor proti platobnému rozkazu vydaného Okresným súdom Zvolen vo veci 10Ro/25/2013 dňa 13. 03. 2013. V tomto odpore zároveň vyčíslil aj trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za prevzatie a prípravu zastúpenia a za podaný odpor. Vzhľadom na neúčinnosť akýchkoľvek procesných úkonov vedľajšieho účastníka v štádiu rozkazného konania je potom nutné považovať aj pôsobenie vedľajšieho účastníka v danom konkrétnom konaní za neúčelné a neefektívne, neprináleží preto vedľajšiemu účastníkovi z týchto dôvodov ani právo na náhradu trov konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia. Je bez právneho významu okolnosť, že následne platobný rozkaz bol uznesením okresného súdu zrušený pre nedoručiteľnosť platobného rozkazu odporcovi a v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľom okresný súd následne konanie vo veci zastavil. Vstup vedľajšieho účastníka do konania v štádiu rozkazného konania a trovy konania vzniknuté titulom trov právneho zastúpenia v tomto štádiu osobitne poukazujú na úkon vedľajšieho účastníka, a to podanie odporu, ktorý úkon vedľajší účastník nebol oprávnený urobiť, keďže nebol oprávnený voči platobnému rozkazu podať odpor, je preto potrebné posudzovať ako trovy konania vzniknuté a vynaložené neúčelne, pričom v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p. účastník má právo na náhradu trov konania, a to len tých, ktoré sú potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Z uvedeného dôvodu potom okresný súd správne postupoval, keď po zastavení konania rozhodol o náhrade trov prvostupňového konania s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Odvolací súd uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti výroku o trovách prvostupňového konania potvrdil podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne; vo zvyšku zostáva uznesenie okresného súdu nedotknuté.

O náhrade trov odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O. s. p. a navrhovateľovi, hoci v odvolacom konaní úspešnému účastníkovi, náhradu trov druhostupňového konania nepriznal, nakoľko jeho vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho

účastníka neobsahovalo žiadne zásadné argumenty majúce vplyv na rozhodovanie odvolacieho súdu. Z obsahu spisu je zrejmé, že okresný súd odvolanie vedľajšieho účastníka zaslal navrhovateľovi na vedomie s tým, že mal možnosť sa k jeho obsahu vyjadriť. Vzhľadom na obsah vyjadrenia navrhovateľa k podanému odvolaniu, ktoré je v zásade obsahovo totožné ako podanie navrhovateľa zo dňa 06. 11. 2013, ktorým podaním zobral návrh vo veci samej späť a ktoré podanie obsahovalo aj obsiahle vyjadrenie navrhovateľa k trovám vedľajšieho účastníka z hľadiska neúčelnosti vynaložených trov konania nemožno vynaložené trovy odvolacieho konania navrhovateľa spočívajúce v trovách právneho zastúpenia považovať za účelné a nevyhnutné, a preto navrhovateľovi ich náhrada neprináleží.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.